

Vrijhandel is het beste beleid

De scepter van het protectionisme zwaait. Dat is altijd dwaas en gevaarlijk, maar vooral in tijden van economische crisis, wanneer het de wereldeconomie dreigt te schaden. De typische premisse van protectionisme is dat de nationale welvaart stijgt als de overheid monopolies toekent aan binnenlandse producenten. Eeuwen van economisch denken, historische ervaringen en empirische studies hebben echter herhaaldelijk aangetoond dat deze premisse volledig verkeerd is. Protectionisme creëert armoede, geen welvaart. Protectionisme “beschermt” niet eens binnenlandse jobs of industrieën. Het vernietigt ze door exportindustrieën en industrieën die afhankelijk zijn van import om hun goederen te maken, te schaden. De lokale staalprijzen laten stijgen om lokale staalbedrijven te ‘beschermen’ zorgt er alleen maar voor dat de productiekosten stijgen van auto’s en vele andere goederen die met staal gemaakt worden. Protectionisme is een gekkenspel

Het feit dat protectionisme welvaart vernietigt, is echter niet het ergste gevolg. Protectionisme vernietigt vrede. Dit alleen al is voldoende rechtvaardiging voor alle mensen van goede wil, alle vrienden van beschaving om zich duidelijk en krachtig uit te spreken tegen economisch nationalisme, een ideologie van conflict die gebaseerd is op onwetendheid en in de praktijk gebracht wordt door protectionisme.

Reeds 250 jaar geleden zei Montesquieu: “Vrede is het natuurlijk gevolg van handel. Twee naties die met elkaar verschillen worden wederzijds afhankelijk; de ene heeft belangen in kopen, de andere heeft belangen in verkopen; en zodoende is hun verbond gebaseerd op wederzijdse noden.”

Het meest waardevolle product van handel is vrede. Handel promoot vrede, gedeeltelijk omdat het verschillende mensen in een gemeenschappelijke cultuur van handeldrijven samenbrengt. Dit is een dagelijks proces van iemands taal, sociale normen, wetten, verwachtingen, behoeftes en talenten leren.

Handel bevordert vrede door mensen aan te moedigen banden van wederzijds voordelige samenwerking aan te gaan. Net zoals handel de economische belangen van Antwerpen en Rotterdam, van Amsterdam en New York en van Brussel en Peking verenigt, verenigt het eveneens de economische belangen van Johannesburg en Washington, van Calcutta en Parijs, van alle volkeren van alle naties die met elkaar handel drijven.

Een groot deel van nauwgezet empirisch onderzoek toont aan dat handel vrede bevordert.

Het misschien meest tragische voorbeeld van wat er gebeurt als dit inzicht wordt genegeerd, is de Tweede Wereldoorlog.

De internationale handel stortte in mekaar met 70% tussen 1929 en 1932, voor een groot deel door de Amerikaanse Smoot-Hawley heffing van 1930 en de daaropvolgende vergeldingsmaatregelen van andere landen. Econoom Martin Wolf zegt: “Deze terugval van de handel was een grote aanleiding tot de zoektocht naar autarkie en Lebensraum, vooral voor Duitsland en Japen.”

Kort daarop volgende de meest gruwelijke en dodelijke oorlogen in de geschiedenis van de mens.

Door oorlog te verminderen, redt handel levens.

Handel redt ook levens door de welvaart te verhogen en het beschikbaar te maken voor meer en meer mensen. Het bewijs dat een vrijere handel welvaart bevordert, is overweldigend. Welvaart zorgt ervoor dat gewone mannen en vrouwen langer en gezonder leven.

Doordat mensen langer, gezonder en vreedzamer leefden, zijn zij geïntegreerd geraakt in de wereldeconomie waardoor ze meer tijd hebben om te kunnen genieten van de enorme culturele ervaringen die vrijhandel hen biedt. Cultuur wordt verrijkt door bijdragen van over de hele wereld, mogelijk gemaakt door de vrije handel in goederen en ideeën.

Het is zonder twijfel dat vrije handel de materiële welvaart verhoogt. Het grootste geschenk is echter niet gemakkelijk meetbaar met geld. Het grootste geschenk is dat het leven vrijer, vollediger en veel minder waarschijnlijk verstoord of vernietigd zal worden door de wreedheid van oorlog.

Daarom houden wij, ondertekenden, samen een pleidooi tot de overheden van alle naties dat zij de roep van de kortzichtigen en hebzuchtigen doorstaan om de barrières voor handel te verhogen. Bovendien roepen we op om huidige protectionistische barrières voor vrije handel neer te halen. Aan elke overheid zeggen we: laat uw burgers genieten, niet alleen van de vruchten van uw velden, fabrieken en geest, maar ook van die van de hele wereld. De beloningen zullen meer welvaart, waardevollere levens en het genot van de deugden van vrede zijn.